

POSTANOWIENIE

16 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Monika Koba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 16 maja 2023 r. w Warszawie,
zażalenia H.S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach
z 4 stycznia 2023 r., IV WSC 1/23 (IV S 7/22),
w sprawie ze skargi H.S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia,
Sądu Okręgowego w Katowicach z 25 stycznia 2022 r. sygn. akt IV S 7/22,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Katowicach postanowieniem z 4 stycznia 2023 r. odrzucił wniesioną osobiście przez H.S. skargę o stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia tego Sądu z 25 stycznia 2022 r., (sygn. akt IV S 7/22), wydanego w sprawie z jego skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania w postępowaniu bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Będzinie pod sygnaturą I Co 630/21.

Zażalenie na wymienione postanowienie skarżący H.S. wniósł osobiście.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

W przypadku, gdy skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia odrzuci sąd pierwszej instancji, na jego postanowienie

przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Ustanowiony w tym przepisie przymus adwokacko – radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia.

H.S. samodzielnie sporządził zażalenie na postanowienie z 4 stycznia 2023 r., przy czym z okoliczności sprawy nie wynikało, aby skarżący należał do kręgu osób zwolnionych z obowiązku reprezentacji przez adwokatów lub radców prawnych, stosownie do art. 87¹ § 2 k.p.c.

Nieusuwalna wada zażalenia, polegająca na jego wniesieniu przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej skutkuje koniecznością jego odrzucenia, bez możliwości jej sanowania (zob. m.in. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2013 r., V CZ 70/13; z 3 czerwca 2015 r., V CZ 25/15; z 9 maja 2014 r., I PZ 9/14; z 7 maja 2014 r., II CZ 19/14; z 15 maja 2015 r., III PZ 7/15; z 16 września 2015 r., III CZ 40/15; i z 29 stycznia 2016 r., II CZ 97/15).

Z przytoczonych względów zażalenie, jako niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 oraz w zw. z art. 87¹ k.p.c.).

